

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτῶ κατακείμενον ἐπὶ κρεβάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰάταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερῷῳ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνησαὶ διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῷον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὔσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θεῖς τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτὴν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Τίς ἡμέρες ἐκείνες, ὁ Πέτρος, κατὰ τὴν διάρκειαν περιοδείας του εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν, κατέβηκε νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τοὺς ἁγίους ποὺ κατοικοῦσαν εἰς τὴν Λύδδαν. Ἐκεῖ εὗρῆκε κάποιον ποὺ ὠνομάζετο Αἰνέας, ὁ ὁποῖος ἦτο κατάκοιτος ἐπὶ ὀκτῶ χρόνια διότι ἦτο παράλυτος. Καὶ τοῦ εἶπε ὁ Πέτρος, «Αἰνέα, σὲ θεραπεύει ὁ Ἰησοῦς Χριστός, σήκω καὶ στρώσε τὸ κρεβάτι σου». Καὶ ἀμέσως ἐσηκώθηκε. Καὶ τὸν εἶδαν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Λύδδας καὶ τοῦ Σάρωνος, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Κύριον.

Εἰς τὴν Ἰόππην ὑπῆρχε κάποια μαθήτρια ποὺ ὠνομάζετο Ταβιθά, ἑλληνιστὶ Δορκάς, ἣ ὁποία ἔκανε πολλὰ ἀγαθοεργίαι καὶ ἐλεημοσύνας. Συνέβη κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας νὰ ἀσθενήσῃ καὶ νὰ πεθάνῃ· ἀφοῦ δὲ τὴν ἔλουσαν, τὴν ἔβαλαν εἰς τὸ ἄνωγι. Ἐπειδὴ ἡ Λύδδα ἦτο κοντὰ εἰς τὴν Ἰόππην, οἱ μαθηταὶ ἄκουσαν ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι ἐκεῖ, καὶ τοῦ ἔστειλαν δύο ἄνδρας μὲ τὴν παράκλησιν: «Μὴ βραδύνης νὰ ἔλθῃς καὶ σ' ἐμάς». Ὁ Πέτρος ἐσηκώθηκε καὶ ἐπῆγε μαζί τους. Ὅταν ἔφθασε, τὸν ὠδήγησαν εἰς τὸ ἄνωγι καὶ παρουσιάσθησαν εἰς αὐτὸν ὅλες οἱ χῆρες οἱ ὁποῖες ἔκλαιαν καὶ ἔδειχναν τὰ ὑποκάμισα καὶ τὰ ἐνδύματα, ποὺ ἔκανε ἡ Δορκὰς ὅταν ἦτο μαζί τους. Ὁ Πέτρος ἔβγαλε ὅλους ἔξω, ἐγονάτισε καὶ προσευχήθηκε. Ὑστερα ἐστράφη πρὸς τὸ σῶμα καὶ εἶπε, «Ταβιθά, σήκω». Αὕτη ἄνοιξε τὰ μάτια της καὶ ὅταν εἶδε τὸν Πέτρον, ἀνασηκώθηκε. Ὁ Πέτρος τῆς ἔδωκε τὸ χεῖρ καὶ τὴν ἐσήκωσε ὀρθήν. Ὑστερα ἐφώνησε τοὺς ἁγίους καὶ τὶς χῆρας καὶ τὴν παρουσίασε ζωντανήν. Αὐτὸ ἔγινε γνωστὸν εἰς ὅλην τὴν Ἰόππην καὶ πολλοὶ ἐπίστεψαν εἰς τὸν Κύριον.